

prima instanță - V. Rusu
instanța de apel - N. Vascan, E. Clim, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

29 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Elena Bulgac și Zinaida Șelenco,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Zinaidei Șelenco împotriva Agenției de Privatizare, Primăriei orașului Bucovăț, Întreprinderii de Recepționare a Cerealelor „Bucovăț”, raionul Strășeni, Dibirov Zachir Șamil, Valentinei Dibirov, Nadin Dibirov, Nazir Dibirov, Elizavetei Dibirov cu privire la recunoașterea valabilității tranzacției de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a spațiului locativ, prelungirea termenului de acceptare a succesiunii, recunoașterea faptului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate, recunoașterea nulității ordinului de repartitie și cererea reconvențională a lui Dibirov Zachir Șamil împotriva Zinaidei Șelenco, Elenei Bulgac, cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului și cererea suplimentară a lui Dibirov Zachir Șamil împotriva Elenei Bulgac și Băncii Comerciale „Moldova Agroindbank” Societate pe Acțiuni cu privire la declararea nulității contractului de ipotecă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Elena Bulgac, casată hotărârea Judecătoriei Strășeni din 01 noiembrie 2012 în partea respingerii cererii Zinaidei Șelenco împotriva Primăriei orașului Bucovăț, Zachir Dibirov, Șamil Dibirov, Valentina Dibirov, Nadir Dibirov, Nazir Dibirov și Elizaveta Dibirov cu privire la recunoașterea nulă a ordinului de repartitie și emisă în această parte o nouă hotărâre sub formă de încheiere, prin care procesul a fost încetat. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

c o n s t a t ă

La 16 august 2006 Zinaida Șelenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Privatizare cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii, Zinaida Șelenco a menționat că în anul 1970 în legătură cu avarierea casei de locuit, mama sa Maria Cebotari a primit ordinul de repartitie pentru

patru persoane cu dreptul la instalare în apartamentul nr. 4 din str. Ștefan cel Mare 9 orașul Bucovăț, raionul Strășeni.

De asemenea, a menționat că la 23 februarie 1996 s-a adresat cu cerere la Comisia de privatizare a fondului de locuințe privind privatizarea apartamentului menționat.

Însă, contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nu a fost încheiat, deoarece mama sa, Maria Cebotari a decedat la 08 noiembrie 2001, reclamanta fiind unicul moștenitor după decesul mamei sale. La fel menționează că de fapt a intrat în posesia bunului succesoral după decesul mamei sale, continuând mai departe să locuiască în apartament.

Zinaida Șelenco solicită recunoașterea dreptului de proprietate al Mariei Cebotari asupra apartamentului nr. 4 situat pe str. Ștefan cel Mare, 9, or. Bucovăț, raionul Strășeni și recunoașterea dreptului său de proprietate asupra apartamentului dat, ca moștenitor (f.d.1, Vol. I).

Prin hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 04 octombrie 2006, acțiunea a fost admisă.

S-a recunoscut ca valabilă tranzacția de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a apartamentului nr. 4 de pe str. Ștefan cel Mare, 9, orașul Bucovăț, raionul Strășeni încheiat între Cebotari Maria și Agenția Teritorială de Privatizare.

Zinaida Șelenco a fost repusă în termenul de acceptare a succesiunii. S-a recunoscut faptul acceptării succesiunii patrimoniului succesoral în urma decesului defunctei Cebotari Maria de către Șelenco Zinaida.

S-a recunoscut după Zinaida Șelenco dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 4 din str. Ștefan cel Mare, 9 orașul Bucovăț, raionul Strășeni dobândit prin succesiune în urma decesului defunctei Cebotari Maria.

S-a încasat suplimentar din contul Zinaidei Șelenco taxa de stat în sumă de 100 lei (f.d.16, Vol. I).

La 29 noiembrie 2006 Zachir Dibirov a depus cerere de revizuire împotriva hotărîrii Judecătoriei Strășeni din 04 octombrie 2006 (f.d. 19-20 Vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni din 26 decembrie 2006, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Zachir Dibirov, împotriva hotărîrii Judecătoriei Strășeni din 04 octombrie 2006 (f.d.31-33, Vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2007, a fost respins recursul declarat de către Zachir Dibirov și menținută încheierea Judecătoriei Strășeni din 26 decembrie 2006 (f.d.50-52 Vol. I).

La 30 mai 2007 Zachir Dibirov a depus cerere de revizuire împotriva hotărîrii Judecătoriei Strășeni din 04 octombrie 2006 (f.d. 53-55 Vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni din 10 iulie 2007 a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Zachir Dibirov (f.d.84-90, Vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2007, a fost admis recursul declarat de către Zachir Dibirov, casată încheierea Judecătoriei Strășeni din 10 iulie 2007 și hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 04 octombrie 2006, cu remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță (f.d. 111-114, Vol. I).

La 27 martie 2007 Zinaida Șelenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Bucovăț, Dibirov Zachir Șamil, Valentinei Dibirov, Nadin Dibirov, Nazir Dibirov, Elizavetei Dibirov cu privire la recunoașterea nulității ordinului

de repartiție (f.d. 1 Vol. III).

În motivarea acțiunii Zinaida Șelenco a indicat că în anul 1970 în legătură cu avariarea casei particulare Maria Cebotari a primit ordinul de repartiție pentru familia ei constituită din patru persoane, cu dreptul la instalare în apartamentul nr. 4 de pe str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț, raionul Strășeni.

La data de 23 februarie 1996 Maria Cebotari s-a adresat cu o cerere la Comisia de Privatizare a fondului de locuințe a Departamentului Privatizării al Republicii Moldova privind privatizarea apartamentului nr. 4 de pe str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț, raionul Strășeni. Contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nu a fost încheiat din cauza decesului mamei sale.

Prin hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 04 octombrie 2006 a fost recunoscut valabil contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată între Maria Cebotari și Agenția de Privatizare și a fost recunoscut dreptul ei de proprietate ca moștenitoare a decedatei asupra apartamentului nr. 4 de pe str. Ștefan cel Mare 9, or. Bucovăț, raionul Strășeni. Însă, dreptul de proprietate a mamei sale și al ei asupra apartamentului a fost încălcat de Primăria or. Bucovăț, care a repartizat familiei Debirov Zachir ordinul de repartiție pentru locuința nr. 4 de pe str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț.

Cere, Zinaida Șelenco recunoașterea nulității ordinului de repartiție din 10 iulie 2003 eliberat de Primăria orașului Bucovăț familiei lui Zachir Dibirov.

La 30 martie 2007 Dibirov Zachir Șamil a depus cerere de chemare în judecată împotriva Zinaidei Șelenco și Elenei Bulgac cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului.

În motivarea acțiunii Dibirov Zachir Șamil a indicat că, conform contractului de vânzare-cumpărare înregistrat cu nr. 7879 din 13 noiembrie 2006 Zinaida Șelenco, reprezentată în baza procurii de Ala Valcov, a vîndut, iar Elena Bulgac a cumpărat apartamentul nr. 4 de pe str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț, raionul Strășeni, care este proprietatea Întreprinderii pentru Recepționarea Cerealelor „Bucovăț”, transmis lui și familiei sale în posesie și folosință conform ordinului de repartiție nr. 1 din 10 iulie 2003, eliberat de către Primăria orașului Bucovăț în temeiul deciziei Consiliului orașenesc Bucovăț nr. 2/4/2 din 10 iulie 2003.

Consideră că contractul dat urmează a fi declarat nul, deoarece încheierea actului juridic a fost determinat de comportamentul dolosiv sau viclean al uneia din părți. În pct. 5 al contractului de vânzare-cumpărare este specificat că vînzătorul declară sub responsabilitatea personală, că imobilul înstrăinat pînă la semnarea contractului menționat nu a fost în litigiu, ceia ce nu corespunde adevărului, deoarece bunul imobil dat se află în litigiu încă din anul 2002. Mai mult, prin decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2005, a fost recunoscut dreptul pierdut a Marinei Șelenco la spațiul locativ din apartamentul nr. 4 str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț raionul Strășeni, a fost dispusă evacuarea Zinaidei Șelenco și a Marinei Șelenco din apartamentul nr. 4 din str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț, raionul Strășeni, fără acordarea altui spațiu locativ, și a fost respinsă acțiunea reconvențională a Zinaidei Șelenco cu privire la recunoașterea ei ca membru a familiei decedatei Maria Cebotari, declararea nulă a ordinului de repartiție nr. 01 din 10 iulie 2003 eliberat lui Zachir

Debirov și obligarea Primăriei orașului Bucovăț de a-i elibera ei ordin de repartitie pentru folosința locuinței menționate. Decizia data a devenit irevocabilă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2006.

A mai indicat că pârîta a acționat prin înșelăciune, în scop de îmbogățire nejustificată, deoarece a acaparat apartamentul din litigiu prin viclenie. Dînsa a însușit în mod ilicit locuința sa, ce i-a fost repartizată lui în mod legitim în posesie și folosință, fapt confirmat prin deciziile instanțelor judecătorești menționate, despre care Zinaida Șelenco era informată, deoarece a participat la examinarea cauzei.

Mai mult decît atît, hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 04 octombrie 2006 prin care a fost admisă neîntemeiat acțiunea, fiind în mod ilegal recunoscută valabilă tranzacția de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a apartamentului nr. 4 de pe str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț, raionul Strășeni, care, chipurile ar fi fost încheiată între Maria Cebotari și Agenția teritorială de Privatizare, prin care a fost repusă Zinaida Șelenco în termenul de acceptare a succesiunii, a fost recunoscut faptul acceptării patrimoniului succesoral în urma decesului defunctei Maria Cebotari de către Zinaida Șelenco și a fost recunoscut după Zinaida Șelenco dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 4 din str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț, raionul Strășeni, sub pretextul că ar fi dobîndit prin succesiune în urma decesului defunctei Maria Cebotari, a fost casată de Curtea de Apel Chișinău cu remiterea pricinii la rejudecare.

Cere, Dibirow Zachir Șamil declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 4 de pe str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț, raionul Strășeni încheiat la 13 noiembrie 2006 între Zinaida Șelenco, reprezentată de Ala Valcov și Elena Bulgac în numele Zinaidei Șelenco (f.d.1-2, Vol. II).

La 11 aprilie 2008 Dibirow Zachir Șamil a depus o cerere suplimentară împotriva Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni și Elenei Bulgac cu privire la declararea nulității contractului de ipotecă (f.d. 48-50 Vol. III).

În motivarea cererii suplimentare, Dibirow Zachir Șamil a indicat că, conform contractului de vânzare-cumpărare înregistrat cu nr. 7879 din 13 noiembrie 2006 Zinaida Șelenco, reprezentată în baza procurii de Ala Valcov a vîndut, iar pârîta Elena Bulgac a cumpărat apartamentul nr. 4 din str. Ștefan cel Mare, 9 orașul Bucovăț, raionul Strășeni, care este proprietatea Întreprinderii pentru Recepționarea Cerealelor Bucovăț, acordat lui Zachir Dibirow și familiei sale în posesie și folosință conform ordinului de repartitie nr. 1 din 10 iulie 2003, eliberat de către Primăria orașul Bucovăț în temeiul deciziei Consiliului orașenesc Bucovăț nr. 2/4/2 din 10 iulie 2003.

Prin contractul de ipotecă nr. S07001-a din 04 ianuarie 2007 Elena Bulgac a gajat BC „Moldova-Agroindbank” SA, apartamentul nr. 4 situat pe str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț, raionul Strășeni, în vederea achitării integrale și în timp util a creditului acordat de bancă lui Ion Adam în sumă de 35000 lei prin contractul de credit nr. S07001 din 02 ianuarie 2007, cu termenul limită de rambursare - 29 decembrie 2016.

Consideră contractul de ipotecă ilegal, care urmează a fi declarat nul deoarece la data încheierii contractului de gaj imobilul gajat, fiind în litigiu din anul 2002.

Mai mult decît atît, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2007 a fost casată hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 04 octombrie 2006, în temeiul căreia și-a

înregistrat dreptul de proprietate Zinaida Șelenco, cu restituirea pricinii spre rejudecare în primă instanță.

Astfel, debitorul gajist Elena Bulgac a gajat BC „Moldova-Agroindbank” SA apartamentul nr. 4, str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț, care este proprietatea altei persoane, a Întreprinderii pentru Recepționarea Cerealelor Bucovăț, apartament acordat legal lui și familiei sale.

Prin urmare solicită suplimentar declararea nulității contractului de ipotecă a apartamentului nr. 4, din trei odăi cu suprafața totală de 74,4 m², inclusiv cea locativă de 35 mp, aflat pe adresa str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț, raionul Strășeni, încheiat la 04 ianuarie 2007, nr. S07001-a între BC „Moldova-Agroindbank” SA, Filiala nr. 9 Chișinău și Elena Bulgac.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni din 25 martie 2008, au fost conexate într-un singur proces cauzele civile la cererile Zinaidei Șelenco împotriva Agenției de Privatizare cu privire la recunoașterea valabilității tranzacției de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a spațiului locativ, prelungirea termenului de acceptare a succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate; împotriva Primăriei orașului Bucovăț, Întreprinderii de Recepționare a Cerealelor „Bucovăț”, raionul Strășeni, Dibirow Zachir Șamil, Valentina Dibirow, Nadin Dibirow, Nazir Dibirow, Elizaveta Dibirow cu privire la recunoașterea nulității ordinului de repartiție, cererea reconvențională a lui Dibirow Zachir Șamil împotriva Zinaidei Șelenco, Elenei Bulgac cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare; cererea suplimentară a lui Dibirow Zachir Șamil împotriva Elenei Bulgac și BC „Moldova-Agroindbank” SA cu privire la declararea nulității contractului de ipotecă. A fost scoasă de pe rol cererea Zinaidei Șelenco împotriva Agenției de Privatizare cu privire la recunoașterea faptului acceptării succesiunii a apartamentului nr. 4 de pe str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț, raionul Strășeni după decesul mamei sale Maria Cebotari (f.d. 140-141 Vol III).

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni din 02 iunie 2008, a fost admis demersul reprezentantului lui Dibirow Zachir și a fost încetat procesul în baza art. 265 lit. b) CPC privitor la capătul de cerere a Zinaidei Șelenco, cu privire la recunoașterea nulității ordinului de repartiție din 10 iulie 2003 a apartamentului nr. 4 de pe str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț eliberat lui Zachir Dibirow Șamil, Valentina Dibirow, Nadin Dibirow, Nazir Dibirow, Elizaveta Dibirow (f.d. 151 Vol. III).

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 29 ianuarie 2009, acțiunea inițială a Zinaidei Șelenco a fost admisă. A fost recunoscută valabilă tranzacția din 23 februarie 1996 de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a apartamentului nr. 4, de pe str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț, raionul Strășeni încheiat între Cebotari Maria Ion și Agenția Teritorială de Privatizare Chișinău. A fost prelungit Zinaidei Șelenco termenul de acceptare a succesiunii după decesul Mariei Cebotari la 08 noiembrie 2001 pe termen de 6 luni din momentul devenirii definitive a prezentei hotărâri. A fost recunoscut după Zinaida Șelenco dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 4 din str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț, raionul Strășeni dobândit prin succesiune în urma decesului defunctei Maria Cebotari.

A fost respinsă acțiunea reconvențională a lui Zachir Dibirow împotriva Zinaidei Șelenco, Elena Bulgac, BC „Moldova Agroindbank” SA cu privire la declararea

nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului și cu privire la declararea nulității contractului de ipotecă.

A fost încasat de la Zachir Dibirov taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 3580 lei. A fost încasat de la Întreprinderea de Recepționare a Cerealelor „Bucovăț” filiala SA ”Combinatul de Producere Cerealiere Chișinău”, taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 100 lei și în beneficiul Zinaidei Șelenco taxa de stat în sumă de 150 lei (f.d. 169-175 Vol. III).

Prin hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Strășeni din 04 iunie 2009, a fost declarat nevalabil ordinul de repartiție din 10 iulie 2003 a apartamentului nr. 4 situat pe str. Ștefan cel Mare 9, orașul Bucovăț eliberat lui Zachir Dibirov, Valentina Dibirov, Nadin Dibirov, Nazîr Dibirov, Elizaveta Dibirov. A fost încasat de la Zachir Dibirov taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 100 lei (f.d.200-201 Vol. III).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2010, a fost respins apelul declarat de Zachir Dibirov și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 29 ianuarie 2009 și hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Strășeni din 04 iunie 2009 (f.d. 235-241 Vol. III).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 ianuarie 2011, a fost admis recursul declarat de Dibirov Zachir Șamil, casată integral decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2010, hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Strășeni din 04 iunie 2009 și hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 29 ianuarie 2009, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Strășeni (f.d. 282-293 Vol. III).

Prin hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 01 noiembrie 2012, acțiunile depuse de către Zinaida Șelenco au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Au fost admise pretențiile depuse de către Zachir Dibirov și recunoscut nul contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 4 situat în orașul Bucovăț, str. Ștefan cel Mare nr. 9, raionul Strășeni, încheiat la 13 noiembrie 2006 între Valcov Ala în numele Zinaidei Șelenco și Elena Bulgac.

S-a declarat nul contractul de ipotecă nr. 5 din 04 ianuarie 2007 prin care apartamentul nr. 4 situat în orașul Bucovăț, str. Ștefan cel Mare nr.9, raionul Strășeni a fost pus în gaj la Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni.

S-a încasat din contul Zinaidei Șelenco în folosul statului suma de 2 490 lei cu titlu de taxă de stat (f.d.67-71, Vol. IV).

La 15 mai 2014, directorul SRL „Justice Solutions Group” - Valeriu Arhip, conform contractului de mandat din 30 aprilie 2014, a înaintat cerere de apel în interesele Zinaidei Șelenco, împotriva hotărîrii Judecătoriei Strășeni din 01 noiembrie 2012, solicitînd repunerea în termenul de atac a apelului, admiterea acestuia, casarea hotărîrii contestate și restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță (f.d. 94-102 Vol. IV).

Ulterior, la 10 iulie 2014, directorul SRL „Justice Solutions Group” - Valeriu Arhip, care acționa din numele Zinaidei Șelenco a încheiat cu Cabinetul Avocatului „Pricop Adrian” contract de reprezentare și de acordare a asistenței juridice în instanța de judecată (f.d.196-198, Vol. IV).

La 17 decembrie 2014, Zinaida Șelenco prin intermediul avocatului Pricop Adrian, a depus cerere de alăturare la apelul declarat de către Elena Bulgac (f.d.158-159, Vol.

IV).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, cererea de apel depusă de directorul SRL „Justice Solutions Group” - Valeriu Arhip în interesele Zinaidei Șelenco, a fost restituită ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită (f.d. 164-167 Vol. IV).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, a fost admis apelul declarat de Elena Bulgac, casată hotărârea Judecătoriei Strășeni din 01 noiembrie 2012 în partea respingerii cererii Zinaidei Șelenco împotriva Primăriei orașului Bucovăț, Zachir Dibirov, Șamil Dibirov, Valentina Dibirov, Nadir Dibirov, Nazir Dibirov și Elizaveta Dibirov cu privire la recunoașterea nulă a ordinului de repartitie și emisă în această parte o nouă hotărâre sub formă de încheiere, prin care procesul a fost încetat. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută (f.d. 168-180 Vol. IV).

La 21 ianuarie 2015 Zinaida Șelenco, prin intermediul avocatului său, a depus recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014 (f.d. 192-195 Vol. IV).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 martie 2015, a fost respins recursul declarat de Zinaida Șelenco prin intermediul avocatului său și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014 (f.d. 219-225 Vol. IV).

La 04 martie 2015, Elena Bulgac a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Strășeni din 01 noiembrie 2012, a deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, a deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2007 și de a menține încheierea Judecătoriei Strășeni din 10 iulie 2007 de respingere a cererii de revizuire depusă de Zaharia Dibirov împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni din 04 octombrie 2006.

Recurenta Elena Bulgac, în motivarea recursului, a menționat că prin hotărârile contestate, i-a fost încălcat dreptul de proprietate și la securitatea raporturilor juridice.

Astfel, a menționat că prin revizuirea neîntemeiată și casarea hotărârii irevocabile a Judecătoriei Strășeni din 04 octombrie 2006, a fost încălcat dreptul său de proprietate, deoarece prin rejudecarea ulterioară a pricinii și emiterea hotărârilor contestate cu recurs, s-a încălcat dreptul de proprietate și calitatea de vânzător al Zinaidei Șelenco, fiind declarat nul contractul de vânzare-cumpărare al apartamentului litigios, încheiat între Zinaida Șelenco și Elena Bulgac. Astfel, după casarea hotărârii judecătorești irevocabile și rejudecarea ulterioară a pricinii, a fost emisă hotărârea Judecătoriei Strășeni din 01 noiembrie 2012.

Consideră că soluția instanțelor de judecată au fost adoptate cu încălcarea principiului securității raporturilor juridice. Referitor la înscrisul, în temeiul căruia s-a admis cererea de revizuire, instanța a făcut referire la certificatul nr. 166 din 08 mai 2007 al Serviciului de Arhivă Strășeni, în care se indică faptul că ”nu figurează nici un document referitor la privatizarea apartamentului nr. 4 situat pe str. Ștefan cel Mare 9 din orașul Bucovăț, raionul Strășeni de către Maria Cebotari”, consideră că acesta nu este un înscris probator care ar schimba soluția instanței de judecată, deoarece această informație era și anterior la dosar și instanța de fond nu i-a dat aprecierea respectivă. La fel menționează că nu există înscrisuri în acest sens, deoarece apartamentul în litigiu nu

a fost privatizat din motiv că chiriașul principal, Maria Cebotari a depus numai cererea de privatizare cu anexele ce confirmă dreptul ei la privatizare, dar procesul nu a fost finalizat din cauza decesului acesteia.

Totodată, reiterează că instanța de judecată a admis ca probă înscrisul menționat contrar dispoziției art. 449 lit. d) CPC, dar nu a indicat care sunt împrejurările în care Zachir Dibirov nu a putut să prezinte în procesul de examinare a fondului cauzei acest înscris. Or, proba în cauză nu poate fi temei al cererii de revizuire, deoarece Zachir Dibirov nu a fost lipsit de dreptul de a prezenta înscrisul în cauză în cadrul judecării pricinii în prima instanță.

Deci, scopul cererii de revizuire depusă de Zachir Dibirov nu a constituit corectarea erorilor și omisiunilor justiției, dar anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile prin neatacare, în situația în care ultimul nu a fost de acord cu soluția dată de instanță, fapt care contravine atât dispozițiilor legii naționale, cât și celor internaționale.

De asemenea, a invocat că cauza a fost examinată în lipsa sa și a Zinaidei Șelenco, nefiind citate în ordinea prevăzută de art. 102 CPC.

La fel, a reiterat că la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare nr. 7879 din 13 noiembrie 2006, vânzătorul Zinaida Șelenco deținea dreptul de proprietate asupra imobilului ce a constituit obiectul contractului de vânzare-cumpărare. Astfel, extrasul din Registrul bunurilor imobile în vederea apartamentului în litigiu denotă că la data încheierii contractului și până în prezent, careva grevări a drepturilor patrimoniale, cu excepția contractului de ipotecă din 04 ianuarie 2007 (titularul grevării BC "Moldova-Agroindbank" SA) nu există.

Deci, consideră că este cumpărător de bună-credință. Prin urmare, apartamentul litigios a fost procurat de la o persoană care avea dreptul să-l înstrăineze, și astfel instanța urma să-i recunoască calitate de cumpărător de bună-credință. Astfel, consideră că contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat cu respectarea strictă a legislației, din care considerente nu poate fi lovit de nulitate.

Totodată, menționează că hotărârile contestate nu prevăd temeiurile legale de nulitate a contractului de vânzare-cumpărare, deci hotărârile judecătorești nefiind motivate corespunzător. Astfel, relatează că în motivarea hotărârii cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, prima instanță face referire doar la unele hotărâri judecătorești irevocabile, care nu au relevanță pentru cauza examinată. Cu atât mai mult că în hotărârea primei instanțe nu se face referire la prevederile legale. Aceste argumente au fost invocate în apelul declarat, iar instanța de apel nu a dat răspuns la argumentele în cauză și nu a înlăturat erorile primei instanțe.

La fel, consideră că instanța de apel, prin dispunerea încetării procesului în partea pretențiilor înaintate de Zinaida Șelenco, afectează dreptul la un proces echitabil, garantat de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

De asemenea, menționează că deși apelul declarat de Zinaida Șelenco a fost restituit, în decizia contestată, instanța de apel se expune și asupra pretențiilor acesteia privind recunoașterea nulă a ordinului de repartitie, emițind în această parte o încheiere de încetare a procesului. Ca temei de încetare a procesului, prima instanță a aplicat prevederile art. 123 al. (2) CPC. În motivarea deciziei sale, instanța de apel face referire

la hotărîrea Judecătorei Strășeni din 22 mai 2003 devenită irevocabilă prin neatacare, la decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2005 și la decizia Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2006. Consideră că aceste hotărîri, nu au relevanță litigiului în cauză. Or, în cadrul acestor hotărîri, instanțele de judecată s-au pronunțat asupra altul raport juridic și asupra altor temeuri legale. Deci, temeiurile de anulare a ordinului de repartiție pe numele lui Zachir Dibirov în ambele pricini sunt diferite, din care considerente dispoziția art. 123 al. (2) CPC în cazul din speță nu este aplicabil.

La 13 martie 2015, Zinaida Șelenco a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii Judecătorei Strășeni din 01 noiembrie 2012, a deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2007 și de a menține încheierea Judecătorei Strășeni din 10 iulie 2007 de respingere a cererii de revizuire declarată de Zachir Dibirov împotriva hotărîrii Judecătorei Strășeni din 04 octombrie 2006.

Recurenta Zinaida Șelenco, în motivarea recursului a menționat că atît prima instanță, cît și instanța de apel au aplicat eronat normele de drept material și în consecință au fost adoptate hotărîri ilegale.

De asemenea, a reiterat că prin hotărîrile contestate, i-a fost încălcat dreptul de proprietate și la securitatea raporturilor juridice.

Astfel, a menționat că prin revizuirea neîntemeiată și casarea hotărîrii irevocabile a Judecătorei Strășeni din 04 octombrie 2006, a fost încălcat dreptul său de proprietate, deoarece prin rejudecarea ulterioară a pricinii și emiterea hotărîrilor contestate cu recurs, s-a încălcat dreptul de proprietate și calitatea de vânzător al Zinaidei Șelenco, fiind declarat nul contractul de vânzare-cumpărare al apartamentului litigios, încheiat între Zinaida Șelenco și Elena Bulgac. Astfel, după casarea hotărîrii judecătorești irevocabile și rejudecarea ulterioară a pricinii, a fost emisă hotărîrea Judecătorei Strășeni din 01 noiembrie 2012.

Consideră că soluția instanțelor de judecată au fost adoptate cu încălcarea principiului securității raporturilor juridice. Referitor la înscrisul, în temeiul căruia s-a admis cererea de revizuire, instanța a făcut referire la certificatul nr. 166 din 08 mai 2007 al Serviciului de Arhivă Strășeni, în care se indică faptul că ”nu figurează nici un document referitor la privatizarea apartamentului nr. 4 situat pe str. Ștefan cel Mare 9 din orașul Bucovăț, raionul Strășeni de către Maria Cebotari”, consideră că acesta nu este un înscris probator care ar schimba soluția instanței de judecată, deoarece această informație era și anterior la dosar și instanța de fond nu i-a dat aprecierea respectivă. La fel menționează că nu există înscrisuri în acest sens, deoarece apartamentul în litigiu nu a fost privatizat din motiv că chiriașul principal, Maria Cebotari a depus numai cererea de privatizare cu anexele ce confirmă dreptul ei la privatizare, dar procesul nu a fost finalizat din cauza decesului acesteia.

Totodată, reiterează că instanța de judecată a admis ca probă înscrisul menționat contrar dispoziției art. 449 lit. d) CPC, dar nu a indicat care sunt împrejurările în care Zachir Dibirov nu a putut să prezinte în procesul de examinare a fondului cauzei acest înscris. Or, proba în cauză nu poate fi temei al cererii de revizuire, deoarece Zachir

Dibirov nu a fost lipsit de dreptul de a prezenta înscrisul în cauză în cadrul judecării pricinii în prima instanță.

A mai invocat că cauza a fost examinată în absența sa.

De asemenea, a menționat necățînd la faptul că apelul său a fost restituit, consideră că a folosit calea apelului, dat fiind faptul că la 17 decembrie 2014 a depus cerere de alăturare la apelul declarat de Elena Bulgac. Astfel, consideră că a folosit calea de atac apelul și deci este în drept de a declara recurs împotriva deciziei instanței de apel.

La fel, a menționat că la examinarea cauzei, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

Menționează de asemenea că a prezentat instanței probe ce confirmă temeinicia și legalitatea pretențiilor sale. Astfel, la materialele cauzei se conțin probe ce dovedesc faptul că Maria Cebotari a respectat prevederile Legii privatizării fondului de locuințe și la 23 februarie 1996 a depus cerere cu actele confirmative la Agenția de privatizare și și-a exprimat voința de a privatiza locuința în care locuia, însă nu a privatizat apartamentul din motive de boală, iar la 08 noiembrie 2001 a decedat. La fel, recurenta menționează că la materialele cauzei sunt anexate probe ce confirmă că și-a perfectat viza de reședință în apartamentul litigios începînd cu 14 septembrie 1999, trecînd cu traiul în acest apartament împreună cu fiica sa minoră Mariana. Ținînd cont de faptul că Maria Cebotari nu a lăsat testament, succesiunea în urma decesului ei urma să aibă loc în corespundere cu prevederile art. 1499-1501 Cod civil, astfel, unicul moștenitor rămas este Zinaida Șelenco și continuînd să locuiască în apartamentul dat, în așa mod a acceptat succesiunea prin intrarea de fapt în posesie. Prin urmare, este întemeiată solicitarea sa de a-i fi recunoscut valabil contractul de vînzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietatea privată a apartamentului litigios încheiat între Maria Cebotari și Agenția teritorială de privatizare.

De asemenea, reiterează că hotărîrile judecătorești nu prevăd temeiurile legale de nulitate al contractului de vînzare-cumpărare, astfel aceste hotărîri nu sunt motivate corespunzător.

Din conținutul hotărîrii primei instanțe rezultă că unica normă de drept indicată este norma de drept procedural, art. 123 al. (2) CPC. Consideră că prima instanță greșit a stabilit circumstanțele cauzei, raportul juridic dintre părți și eronat a aplicat dispozițiile art. 123 al. (2) CPC. Astfel, ca motiv de aplicare a art. 123 al. (2) CPC, prima instanță face referire la hotărîrea Judecătoreiei Strășeni din 22 mai 2003, devenită irevocabilă prin neatacare, la decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2005 și la decizia Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2006. Consideră că aceste hotărîri nu sunt relevante pentru cauza examinată. Or, în cadrul acestor hotărîri, instanțele de judecată s-au pronunțat asupra altui raport juridic, litigiu și altor temeiuri. De asemenea, consideră că în motivarea atît a hotărîrii primei instanțe, cît și a deciziei instanței de apel nu se face referire la prevederile legale în baza cărora s-a recunoscut nul contractul de vînzare-cumpărare a apartamentului din 13 noiembrie 2006 precum și în baza cărora a fost recunoscut nul contractul de ipotecă din 04 ianuarie 2007, prin care apartamentul în litigiu a fost pus în gaj la BC "Moldova-Agroindbank" SA.

La fel menționează că instanța de apel dispunînd încetarea procesului pe un capăt de cerere, a creat apelantului o situație mai dificilă decît cea din hotărîrea atacată cu

apel, astfel fiindu-i încălcat dreptul de acces la justiție, deoarece cererea sa privind anularea ordinului de repartitie a rămas fără examinare.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 17 decembrie 2014, a fost expediată în adresa părților la 21 ianuarie 2015 (f.d. 191 Vol. IV), astfel recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Elena Bulgac și Zinaida Șelenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un

tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (Guerin versus Franța).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurentului de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Elena Bulgac și Zinaida Șelenco ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de către Elena Bulgac și Zinaida Șelenco se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari